

מסכת זבחים

פרק א

- א כל הזבחים שניזבחו שלא לשמן. כשרים. אלא שלא עלו לבעלֵין משם חובה. ח(ו)ן? מן הפסח ומן החטאת. הפסח בזמנו ו(ח?)חטאת בכל זמן. ר' אליעזר או'. אף * (ה?).. והאשם. הפסח בזמנו והחטאת והאשם בכל זמן. אמ' ר' אליעזר. חטאת באה על חט ואשם באה על * (חט. מה) חטאת פסולה שלא לשמה אף אשם פסול שלא לשמו.
- ב יוסה בן חוני או'. הנישחטין לשם פסח. לשם חטאת. פסולין. שמעון אחי עזריה או'. שחטן לשם גבוה מהן. כשירין. לשם נמוך מהן. פסולין. [ג] כיצד. ק(ו)דשי קדשים ששחטן לשם קדשים קלים. פסולין. קדשים קלים ששחטן לשם קודשי קדשים. כשרים. הבכור והמעשר ששחט(ן)טן לשם שלמים. [כשירין]. ששחטן לשם בכור ו[ולשם מעשר. פסולין.
- ג [ד] הפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר שלא לשמו. ר' יהושע מכשיר. כאילו נישחט בשלשה עשר. בן בתירה פוסל. כאילו נישחט ביון הערבים. אמ' ר' שמעון ב(ז?)ן * עזי. מקובל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו [את] ר' אל(י)עזר בן עזריה בשיבה שכל הזבחין! (נאכלין)! שניזבחו(ן?)ן שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים משם חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת. לא הוסיף בן עזי אלא העולה. ולא הוודו לו חכמ'.
- ד [ה] הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן. קיבל והילף וזרק שלא לשמן. או לשמן ושלא לשמן. או שלא לשמן ולשמן. פסולין. כיצד לשמן ו[שלא לשמן].

א, א (ה?).. והאשם – לפי רוחב החסר ושרידי האותיות אפשר שתחילה נכתב 'האנשם'; (חט. מה) – נוסף על פי כ"י פרמה. א, ג עזי – אפשר שהיה ניסיון למחוק את הפתח שתחת הו"ד האחרונה.

לְשֵׁם פֶּסַח + וּלְשֵׁם שְׁלָמִים. שְׁלֵא לְשֵׁמֶן וְוּלְשֵׁמֶן. לְשֵׁם שְׁלָמִים וּלְשֵׁם פֶּסַח.
 [ו'] *שֶׁה(זֶבַח) נִפְסַל בְּאַרְבַּעַה דְּכָרִים. בְּשִׁחִיטָה. בְּקִיבּוּל. בְּהִילוּף. וּבְזִרְיָקָה. ר' שְׁמַעוֹן מְכַשִּׁיר בְּהִילוּף. שֶׁהָיָה אוֹמֵר. [א'] אִיפְשָׁר שְׁלֵא [ב]שִׁחִיטָה שְׁלֵא [ב]קִבְּלָהּ וּשְׁלֵא [ב]זִרְיָקָה. אֲבָל אִיפְשָׁר שְׁלֵא הִילוּף. וְשׁוֹחֵט בְּצֵד הַמִּזְבֵּחַ זֹזָרָק. ר' אֶלְעָזָר אוֹמֵר. אַף הַמְהִלָּה בְּמָקוֹם שֶׁהוּא צָרִיף לְהִלָּה. הַמְחַשְׁבֵּה פּוֹסְלָת. וּבְמָקוֹם שֶׁאֵינּוּ צָרִיךְ לְהִלָּה. א(ו) [ו]ן הַמְחַשְׁבֵּה פּוֹסְלָת. [הל' ו']

פרק ב

א כָּל הַזֶּבַחִין שֶׁקִּיבֵל דָּמֶן זָר. אֹנֶן. טְבוּל יוֹם. מְחוּסָר בְּגָדִים. מְחוּסָר כִּיפּוּרִים. וְשְׁלֵא רְחוּץ יָדַים וְרַגְלִים. עָרַל וְטָמֵא. יוֹשֵׁב. עוֹמֵד {כְּלִים} עַל גְּבֵי כְּלִים. עַל גְּבֵי בְּהֵמָה. עַל גְּבֵי רַגְלֵי חֲבִירוֹ. פֶּסַל. קִיבֵל בְּשִׁמְאֹל. פֶּסַל. ר' שְׁמַעוֹן מְכַשִּׁיר. נִשְׁפָּף עַל הָרִיצְפָּה וְאַסְפּוֹ. פֶּסוּל. נִתְּנוּ עַל גְּבֵי הַכֶּבֶשׂ שְׁלֵא כְּנִגְדֵי הַיְסוּד. נִתְּן אֶת הַנִּיתָנִין לְמִטָּן לְמַעַל וְאֶת הַנִּיתָנִין לְמַעַל לְמִטָּן. וְאֶת הַנִּיתָנִים בְּפָנִים בְּחוּץ וְאֶת הַנִּיתָנִים בְּחוּץ בְּפָנִים. פֶּסוּל וְאֵין בּוֹ + כָּרַת.

ב הַשּׁוֹחֵט אֶת הַזֶּבַח לְזֵרוּק דָּמוֹ בְּחוּץ. לְהַקְטִיר אֱמוּרָיו בְּחוּץ. אוֹ מִקְצַת אֱמוּרָיו בְּחוּץ. *לְאֹכֵל בְּשָׂרוֹ בְּחוּץ. אוֹ כַזַּיִת מִבְּשָׂרוֹ בְּחוּץ. אוֹ לְאֹכֵל כַּזַּיִת מֵעוֹר הָאֵלִיָּה בְּחוּץ. פֶּסוּל וְאֵין בּוֹ כָּרַת. [ג'] לְזֵרוּק דָּמוֹ לְמַחֵר. אוֹ מִקְצַת דָּמוֹ לְמַחֵר. לְהַקְטִיר אֱמוּרָיו לְמַחֵר. אוֹ מִקְצַת אֱמוּרָיו לְמַחֵר. אוֹ לְאֹכֵל בְּשָׂרוֹ לְמַחֵר. אוֹ כַזַּיִת מִבְּשָׂרוֹ לְמַחֵר. אוֹ לְאֹכֵל כַּזַּיִת מֵעוֹר הָאֵלִיָּה לְמַחֵר. פִּיגוּל וְחִיּוּבִין עָלָיו כָּרַת. [ד'] זֶה הַכֶּלֶל. כָּל הַשּׁוֹחֵט וְהַמְהַלָּה וְהַזּוֹרֵק. לְאֹכֵל דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְאֹכֵל וְלַהַקְטִיר דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְהַקְטִיר. חוּץ לְמַקוֹמוֹ. פֶּסוּל וְאֵין בּוֹ כָּרַת. חוּץ לְזִמְנוֹ. פִּיגוּל וְחִיּוּבִין עָלָיו כָּרַת. וּבְלִבֵּד *שִׁקְרָב הַמַּתִּיר כְּמִצְוֹתוֹ.

ד [ה'] כִּיצַד (לא) קָרַב הַמַּתִּיר כְּמִצְוֹתוֹ. שָׁחַט בְּשִׁתְיָקָה וְקִיבֵל וְהִלָּה וְזָרַק חוּץ לְזִמְנוֹ. אוֹ שִׁשְׁחָטָן חוּץ לְזִמְנוֹ וְקִיבֵל וְהִלָּה וְזָרַק בְּשִׁתְיָקָה. אוֹ שִׁשְׁחָט וְקִיבֵל וְהִלָּה וְזָרַק חוּץ לְזִמְנוֹ. זֶה הוּא שֶׁקָּרַב הַמַּתִּיר כְּמִצְוֹתוֹ. [ו'] כִּיצַד לֹא קָרַב הַמַּתִּיר כְּמִצְוֹתוֹ.

א, ד שה(זבוח) – לפי ההקשר, רוחב החסר ושרידי האותיות, אפשר שתחילה נכתב 'שהפסח'.
 ב, ב לאוכל – נראה שהלמ"ד הראשונה נוקדה תחילה בשווא ולאחר מכן הוא נמחק; ואפשר שהאותיות 'או' נוקדו תחילה, ולאחר מכן ניקודן נמחק. ב, ג שיקרב – ניקודה של תיבה זו הוא פרי תיקון.

